

EXPUNERE DE MOTIVE

Statul are obligația prin articolul 32 din Constituție, să asigure învățământul general obligatoriu, să alfabetizeze și să ajute pe orice tânăr, indiferent de religie ori categoria socială din care face parte. Conform Legii nr.84/1995, învățământul obligatoriu este de 10 ani, iar frecventarea cursurilor forma de zi, încetează la vârsta de 18 ani. Ministerul Educației și Cercetării împreună cu inspectoratele școlare și autoritățile administrației publice locale trebuie să asigure condițiile necesare pentru ca elevii să frecventeze cursurile primare și gimnaziale, de regulă în localitățile în care aceștia domiciliază. Se știe că învățământul primar și secundar inferior constituie învățământul obligatoriu. De asemenea s-a stabilit prin lege că, învățământul special este gratuit.

În Programul de Guvernare 2005/2008 , Capitolul 5, privind „Politica în domeniul educației”, oferta politică a Guvernului este construită în jurul a mai multor obiective majore, printre care se remarcă în primul rând :-accesul egal și sporit la educație; În realitate pe baza statisticilor , Ministerul Educației și Cercetării a arătat că există analfabetism în anumite grupuri ale populației. Până în 1990 datorită sistemului totalitar, în România nu s-a vorbit despre neșcolarizare, această situație nefiind acceptată în acea perioadă. Din păcate, această problemă nu a constituit o prioritate nici în primii ani de după 1990. Deși direcțiunile școlilor și inspectoratelor școlare întocmesc evidențe astfel încât, toți copiii de vârstă școlară să fie cuprinși într-o formă de învățământ, în urma recensământului din 2002 s-a constatat că în România există 828.000 de români având vârsta de 6-10 ani , care nu au deloc studii. Numărul persoanelor analfabete se ridică la 1.083.935 dintre care, mai mult de jumătate sunt femei. La nivel național sau local se resimte absența unei politici educaționale care să aibă în vedere cu prioritate pe cei neșcolarizați, precum și pe cei care abandonează școala în primele clase. Cu toate eforturile făcute în ceea ce privește dezvoltarea educației nu există programe privind combaterea analfabetismului. Atât în zonele rurale cât și urbane se constată o participare redusă la școlarizare iar primele cauze ar fi

sărăcia, tradiționalismul și lipsa de educație a părinților. Se resimte de asemenea o creștere a diferențelor între mediul urban și cel rural în acest domeniu. Creșterea analfabetismului în mediu urban, se datorează îndeosebi sărăciei, aceasta conducând în cele din urmă la sporirea ratei de copii neșcolarizați, cu abandon ori eșec școlar. Pornind de la necesitatea absolvirii unui număr de ani de studiu pentru orice tânăr, prin această inițiativă legislativă ne propunem ca până la sfârșitul anului 2006, Guvernul să elaboreze un Program național pentru eradicarea analfabetismului pe care îl va supune dezbaterii publice, astfel încât toți copii de vârstă școlară să fie incluși în procesul de învățământ, fiind obligați să frecventeze și să termine cursurile școlare. Acolo unde se impune, Ministerul Educației și Cercetării va trebui să sprijine pentru continuarea procesului de învățământ, prin burse sociale de studii, copiii proveniți din familii nevoiașе precum și tinerii instituționalizați. Față de cele expuse mai sus, supunem spre dezbaterе și aprobare, următorul proiect de lege.

INIȚIATORI:

Senator Dr. Gheorghe Funar

Senator Dr. Viorica Moisuc

Senator Valentin Dinescu

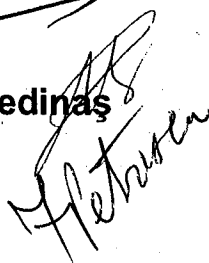
Senator Irina Loghin

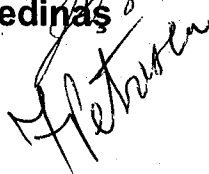
Senator Dr. Aurel Ardelean

Senator Dr. Virginia Vedinas

Senator Ilie Petrescu

Senator Viorel Dumitrescu

